

Eric Mathias Fries Guggenheim által az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (CEDEFOP) ellen 2004. szeptember 12-én benyújtott kereset

(T-373/04. sz. ügy)

(2004/C 284/49)

(Az eljárás nyelve: francia)

Eric Mathias Fries Guggenheim, lakóhely: Thesszaloniki (Görögország), képviseli: Marc-Albert Lucas ügyvéd, 2004. szeptember 12-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (CEDEFOP) ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg a CEDEFOP-beli a koordináció- és hatékonyságnövelési központ (A4) igazgatója 2003. december 17-i határozatának jogellenességét, amennyiben az nem ír ki pályázati felhívást a „Head of Area” állásokra, és nem ír elő felvételi eljárást az ezekre az állásokra jelentkező pályázók között;
- semmisítse meg a CEDEFOP igazgatójának 2004. január 28-i, egyes személyeket „Head of Area”-nek, illetve „Acting Head of Area”-nek kinevező határozatait;
- amennyiben az szükséges, semmisítse meg a CEDEFOP fellebbezési bizottságának (A17) június 1-jei, az előbbi megtámadott határozatokkal szemben 2004. május 6-án előterjesztett panaszt elutasító határozatát;
- kötelezze a CEDEFOP-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A felperes, aki ideiglenes alkalmazott a CEDEFOP-nál, a CEDEFOP igazgatójának 2004. január 28-i, egyes személyeket „Head of Area”-nek, illetve „Acting Head of Area”-nek kinevező határozatait kifogásolja.

A felperes a személyzeti szabályzat 7. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei 10. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozik, mivel a Központnak „Head of Area”-vé kinevezett alkalmazottait ezekre a magas szintű, különleges képesítésű igénylő beosztásokba a köztük és a Központ más tisztviselői, illetve alkalmazottai közötti összehasonlító vizsgálat lefolytatása nélkül nevezték ki.

Ezen jogi érvek alátámasztásaként a felperes előadja, hogy a pályázati felhívást és bizonyos beosztásra pályázók közötti felvételt nemcsak a személyzeti szabályzat 4., 29. és 45. cikke írja elő akkor, amikor a megüresedett beosztást áthelyezéssel, előléptetéssel vagy versenyvizsga útján töltik be, hanem az szol-

gálati érdekből, amelynek a személyzeti szabályzat 7. cikke az újrabeosztási intézkedéseket alárendeli, is szükséges.

A Németországi Szövetségi Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 20-án benyújtott kereset

(T-374/04. sz. ügy)

(2004/C 284/50)

(Az eljárás nyelve: német)

A Németországi Szövetségi Köztársaság, képviseli: Claus-Dieter Quassowski, Annette Tiemann, segítik: Dieter Sellner és Ulrich Karpenstein ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 20-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. július 7-i (C(2004) 2515/2 végli.) bizottsági határozat 1. cikkét;
- ezen határozat 2. cikkét annyiban semmisítse meg, amennyiben az az a) és c) pontokban a nemzeti kiosztási terv bizonyos módosításait és az azokról történő értesítést írja elő a Németországi Szövetségi Köztársaság számára,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozat az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek nemzeti kiosztási tervét érinti, amelyről Németország értesítést küldött a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek alapján. A határozatban a Bizottság kifogásolja az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kiosztásának a német nemzeti kiosztási tervben megállapított utólagos módosítását (ún. „lefelé történő ex-post kiigazítás”). A Bizottság álláspontja szerint a terv emiatt összeegyeztetetlen a 2003/87/EK irányelv⁽¹⁾ III. mellékletével.

Keresete indokaként a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti a 2003/87/EK irányelv 9. cikk (3) bekezdését és III. mellékletét. Álláspontja szerint a III. melléklet nem tiltja meg a tagállamoknak, hogy az „ex-post-kiigazítás” segítségével megakadályozzák a kibocsátási egységek „túlosztását”. Ellenkezőleg, szerinte a 2003/87/EK irányelv megköveteli a tagállamoktól, hogy a téves adatokon nyugvó kiosztási döntést visszavonják.

A megtámadott határozat sérti az EK 176 cikket is, mivel a Bizottság nem gátolhatja meg a tagállamokat abban, hogy az éghajlatváltozás ellen további megelőző intézkedéseket tegyenek azáltal, hogy kiosztásra került kibocsátási egységeket elvonnak onnan, ahol azok nem érték el céljukat.

Végül a felperes szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy új piaci szereplőket már csak azért sem lehet „indokolatlan előnyben részesíteni”, mert az ex-post kiigazításokra kizárólag lefelé került sor. E tekintetben a megtámadott határozat nyilvánvaló indokolásbeli hibát tartalmaz.

(¹) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

A Polyelectrolyte Producers Group által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 17-én benyújtott kereset

(T-376/04. sz. ügy)

(2004/C 284/51)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Polyelectrolyte Producers Group, székhely: Brüsszel (Belgium), képviselik: K. Van Maldegem és C. Mereu, ügyvédek, 2004. szeptember 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- rendelje el az alperes azon – az EGT-megállapodás II. mellékletének (Műszaki rendszabályok, szabványok, bevizsgálás és tanúsítás) módosításáról szóló, 2004. április 26-i 59/2004 EGT-vegyesbizottsági határozatban (¹) foglalt – döntésének megsemmisítését, amellyel lehetővé tette, hogy a Közösség területén irányadónál szigorúbb szennyezettségi határértéket alkalmazzon Norvégia az akrilamid vegyi anyag vonatkozásában; illetve semmisítse meg a Közösség, a határozat elfogadását jóváhagyó álláspontját;
- állapítsa meg, hogy az EGT-megállapodás – II. melléklet XV. fejezet – a veszélyes anyagokkal kapcsolatos rendelkezések felülvizsgálatáról szóló, 1999. március 26-i EGT-Vegyesbizottsági közös nyilatkozat (²) jogellenes és a felperessel szemben nem alkalmazható annyiban, amennyiben az lehetővé tette, hogy a Közösség területén irányadónál szigorúbb szennyezettségi határértéket alkalmazzon Norvégia az akrilamid vegyi anyag vonatkozásában;

- kötelezze az alperest arra, hogy térítse meg a felperesnek a megtámadott jogi aktusok következtében elszenvedett kárát és ítéljen meg a felperes javára ideiglenesen egy euró összegű kártérítést és annak kamatait addig, amíg a tényleges összeg kiszámítása és meghatározása folyamatban van;

- kötelezze az alperest az eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresete alátámasztásaként a felperes előadja, hogy újabb közösségi jogi szabályozás hiányában, az EGT-megállapodás 102. cikke alapján nem volt hatáskör a megtámadott intézkedések meghozatalára. A felperes továbbá előadja, hogy a megtámadott intézkedések gátolják az áruk szabad mozgását és így sértik az EGT-megállapodás 1., 3. és 97. cikkeit. Előadja továbbá, hogy az intézkedések ellentétesek a 67/548/EGK irányelv (³) 30. és 31. cikkével. A felperes álláspontja szerint az intézkedések sértik a jogbiztonság és jogos feltevések, az arányosság és a diszkrimináció tilalmának közösségi jogi elveit, továbbá alapvető eljárási szabályokat, nevezetesen az Európai Parlamenttel való konzultáció kötelezettségét és az indokolási kötelezettséget.

A kártérítési kérelme vonatkozásában a felperes előadja, hogy a megtámadott intézkedések következtében anyagi kára keletkezett azzal, hogy a Norvégiában eladásra kerülő poliakrilamid esetében szigorúbb határértéket és veszélyre való figyelmeztetést tartalmazó címkét kellett alkalmaznia, valamint nem anyagi kára keletkezett azzal, hogy a felperes álláspontja szerint, az alperes által lehetővé tett norvég intézkedések rossz fényt vetettek a poliakrilamid besorolására Norvégia határain kívül is.

(¹) HL L 277., 2004. 8.26., 24. o.

(²) HL C 185., 1999.7.1., 6. o.

(³) A veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. július 27-i 67/548/EGK irányelv (HL 196., 1967.8.16., 1. o.).

Bart Nijs által az Európai Közösségek Számvevőszéke ellen 2004. szeptember 16-án benyújtott kereset

(T-377/04. sz. ügy)

(2004/C 284/52)

(Az eljárás nyelve: francia)

Bart Nijs, lakóhely: Bereldange (Luxemburg), képviseli: Fränk Rollinger ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 16-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Számvevőszéke ellen.